Umut iyi bir şeydir, belki de en iyisi Morgen Freeman

Bu söz, bir film kurgusuna aitti. Ama Morgan Freeman'ın ağzından döküldüğü an,ekranda değil, o sesi taşıyan insan olarak—bambaşka bir ağırlık kazanmıştı. Zira Freeman'ın hayatı, tıpkı oynadığı Red gibi, umudun hem tehlikeli hem de zorunlu olduğu bir yolculuktur; gecikmiş adalet, uzun bekleme ve nihayetinde sessiz bir zafer.

CEM BAHADIR, BERLİN

"Umut iyi bir şeydir, belki de en iyisi. Ve iyi şeyler hiçbir zaman ölmez."

Andy Dufresne — The Shawshank Redemption (1994)

Bu söz, bir film kurgusuna ait.

Ama ekranda değil, o sesi taşıyan insan olarak Morgan Freeman'ın ağzından döküldüğü an bambaşka bir ağırlık kazanmıştı. Zira Freeman'ın hayatı, tıpkı oynadığı Red karakteri gibi, umudun hem tehlikeli hem de zorunlu olduğu bir yolculuktu; gecikmiş adalet, uzun bekleme ve nihayetinde sessiz bir zafer.

O sesin nereden geldiğini anlamak için Memphis'e dönmek gerekiyor. Oradan başlar her şey: yoksulluk, kökünden kopma, geciktirilen rüyalar ve nihayetinde dünyanın en tanınan seslerinden birinin sessizce filizlenişi.

Memphis'ten başlayan o uzun yol

1 Haziran 1937'de Tennessee'nin Memphis şehrinde, beş kardeşin en küçüğü olarak dünyaya geldi. Babası Morgan Freeman berberdi, annesi Mayme Edna öğretmendi. Aile ekonomisi zorunlu kıldığı için, ev sık sık değişiyordu. Küçük Morgan bir süre Mississippi'deki büyükannesiyle yaşadı. Büyükannesinin ölümü, onun öksüz kalışından çok, kendine yabancılaşarak büyümesinin simgesine dönüştü. Chicago, tekrar güney, tekrar kuzeye; her göç, her şehir, ona bir şey öğretmişti: insanlar gider ama sesler kalır.

Okulda utangaçtı; sahne önüne gelince ise başka biri oluyordu. Ortaokul yıllarında tüm eyaletin *"Dramatik Okuma Yarışması"* nı kazandı. O gün aldığı alkış, hayatında hiç dinmeyecek bir sesin ilk yankısıydı. Ama genç Morgan o anda oyuncu olmak istemiyordu. Pilot olmak istiyordu.

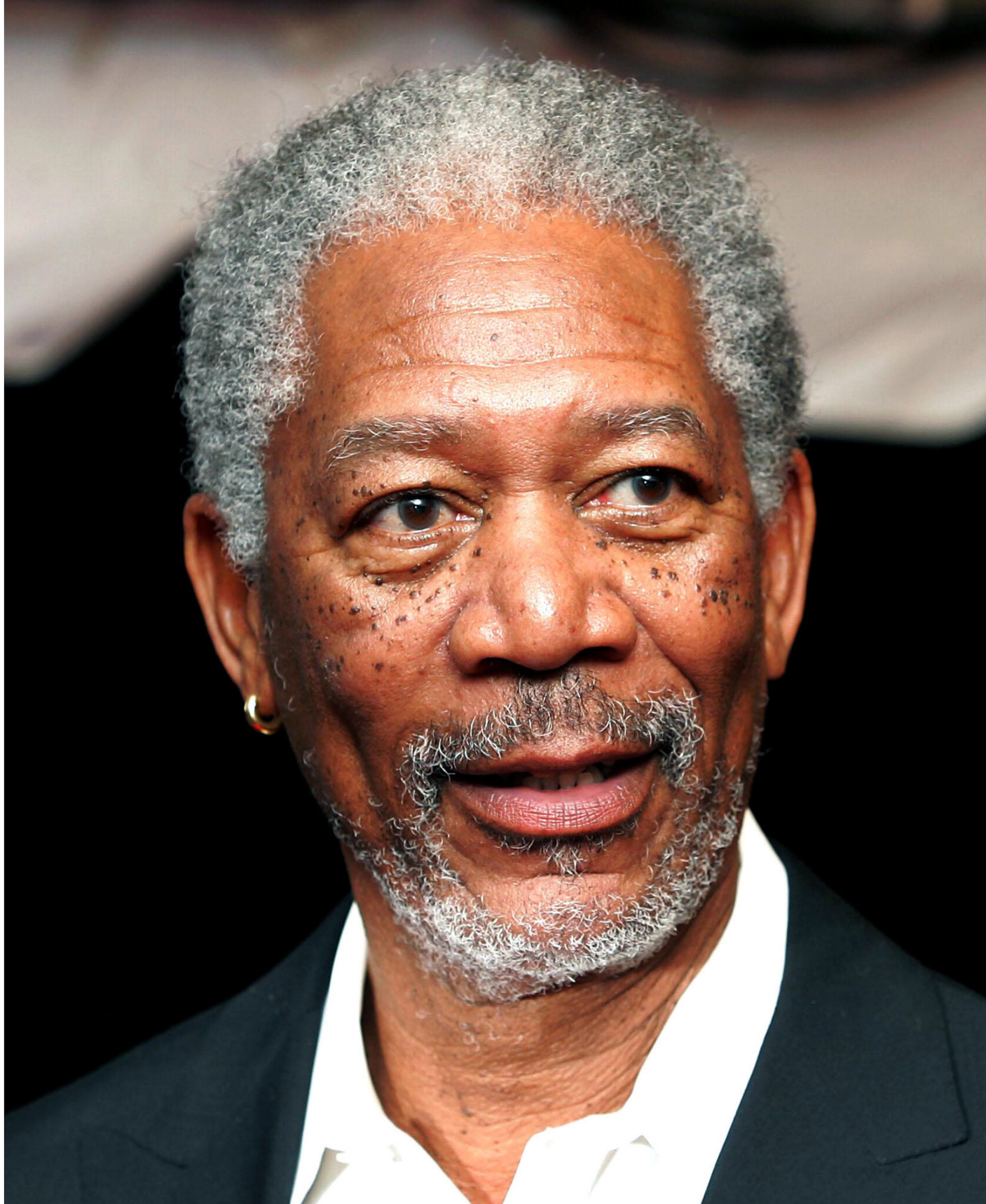
1955'te liseyi bitirdiğinde Drama bölümünün bursunu reddetti ve ABD Hava Kuvvetleri'ne yazıldı. Dört yıl boyunca uçakların gölgesinde yaşadı. Ama pilot rozetini hiçbir zaman kazanamadı. Silahsız savunma, idari görevler, yönlendiricilerin emrindeki saatler...

Başarısızlık mıydı bu, yoksa bir kapının kapanması mı? Freeman yıllar sonra şunu söyleyecekti: *"Askerlik servisindeyken bir jet uçağının kokpit koltuğuna oturdum. Ve içimde bir ses, 'bu senin yerin değil' dedi. Belki de zaten biliyordum."*

1959'da ordudan ayrıldığında elinde özgürlüğü vardı. Ve o özgürlüğü New York'a taşıdı.

New York ama hangi bedelle?

1960'ların New York'u hem fırsat hem de canlı bir ret mektubuydu. Harlem'de dans dersleri aldı, ofis kapılarına dayandı, ufak tefek işler yaptı. Gece oyunculuk seçmeleri, gündüz sekreterlik ve veri girişi. Hayat onu hızla yıpratmaya

Everett Collection / Shutterstock.com